ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2003

Vyhlásené: 21.11.2003 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

454

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 8. apríla 2003 v Moskve bola podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Ruskej federácie o medzinárodnej cestnej doprave. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s dohodou uznesením č. 371 z 2. júla 2003 a súčasne rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky dohodu ratifikoval 18. septembra 2003.

Dňom nadobudnutia platnosti tejto dohody vo vzťahu medzi Slovenkou republikou a Ruskou federáciou sa skončí platnosť Dohody medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Zväzu sovietskych socialistických republík o medzinárodnej automobilovej doprave podpísanej 3. februára 1967 v Moskve (vyhláška č. 68/1967 Zb.).

Dohoda nadobudne platnosť 8. decembra 2003 na základe článku 20 ods. 1.

K oznámeniu č. 454
2003 Z. z.

DOHODA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Ruskej federácie o medzinárodnej cestnej doprave

Vláda Slovenskej republiky a vláda Ruskej federácie (ďalej len „zmluvné strany“) vedené snahou rozvíjať na základe vzájomnosti cestnú osobnú dopravu a nákladnú dopravu medzi oboma štátmi a tranzitnú dopravu cez ich územia, ako aj uľahčiť túto dopravu, dohodli sa takto:

Článok 1

Táto dohoda sa vzťahuje na medzinárodnú cestnú prepravu osôb a nákladov medzi oboma štátmi a na tranzitnú cestnú dopravu cez ich územia, ako aj na dopravu do/z tretích štátov zabezpečovanú vozidlami evidovanými v Slovenskej republike alebo v Ruskej federácii.

Článok 2

Pojmy použité v tejto dohode majú tento význam:

a) „príslušné orgány“
v Slovenskej republike – Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky,
v Ruskej federácii – Ministerstvo dopravy Ruskej federácie, vo vzťahu k článku 8 ods. 1 a článku 11 ods. 2 aj Ministerstvo vnútra Ruskej federácie;
v prípade, že sa príslušné orgány uvedené v tomto odseku zmenia, názvy nových príslušných orgánov sa oznámia druhej zmluvnej strane diplomatickou cestou,

b) „dopravca“ – akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je zaregistrovaná na území štátu jednej zo zmluvných strán a je na základe vnútroštátnych právnych predpisov oprávnená vykonávať medzinárodnú cestnú prepravu osôb alebo nákladov,

c) „vozidlo“

d) „povolenie“ – doklad oprávňujúci prejazd vozidla zaevidovaného na území štátu jednej zmluvnej strany po území štátu druhej zmluvnej strany,

e) „osobitné povolenie“ – jednorazové dodatočné povolenie oprávňujúce prejazd vozidla, ktoré patrí dopravcovi štátu jednej zmluvnej strany, s ťažkým, veľkorozmerným alebo nebezpečným nákladom po území štátu druhej zmluvnej strany, ako aj jednorazové povolenie oprávňujúce prejazd vozidla, ktoré patrí dopravcovi štátu jednej zmluvnej strany, z územia štátu druhej zmluvnej strany na územie tretieho štátu alebo z územia tretieho štátu na územie štátu druhej zmluvnej strany,

f) „pravidelná doprava“ – preprava osôb autobusom podľa taríf, cestovných poriadkov a po trasách so zastávkami, na ktorých budú cestujúci nastupovať a vystupovať, schválených príslušnými orgánmi štátov zmluvných strán,

g) „nepravidelná doprava“ – preprava osôb autobusom, ktorá nespadá pod pojem „pravidelná doprava“,

h) „sanitárna kontrola“ – sanitárna, veterinárna a fytosanitárna kontrola.
v osobnej doprave – autobus, t. j. vozidlo určené na prepravu osôb, ktoré má viac ako deväť miest na sedenie vrátane miesta vodiča, prípadne príves na prepravu batožiny,
v nákladnej doprave – cestné nákladné vozidlo, cestné nákladné vozidlo s prívesom, ťahač alebo ťahač s návesom,

d) „povolenie“ – doklad oprávňujúci prejazd vozidla zaevidovaného na území štátu jednej zmluvnej strany po území štátu druhej zmluvnej strany,

e) „osobitné povolenie“ – jednorazové dodatočné povolenie oprávňujúce prejazd vozidla, ktoré patrí dopravcovi štátu jednej zmluvnej strany, s ťažkým, veľkorozmerným alebo nebezpečným nákladom po území štátu druhej zmluvnej strany, ako aj jednorazové povolenie oprávňujúce prejazd vozidla, ktoré patrí dopravcovi štátu jednej zmluvnej strany, z územia štátu druhej zmluvnej strany na územie tretieho štátu alebo z územia tretieho štátu na územie štátu druhej zmluvnej strany,

f) „pravidelná doprava“ – preprava osôb autobusom podľa taríf, cestovných poriadkov a po trasách so zastávkami, na ktorých budú cestujúci nastupovať a vystupovať, schválených príslušnými orgánmi štátov zmluvných strán,

g) „nepravidelná doprava“ – preprava osôb autobusom, ktorá nespadá pod pojem „pravidelná doprava“,

h) „sanitárna kontrola“ – sanitárna, veterinárna a fytosanitárna kontrola.

Článok 3

1. Pravidelná doprava autobusmi medzi oboma štátmi alebo tranzitom cez ich územia sa vykonáva na základe povolenia vydávaného príslušnými orgánmi štátov zmluvných strán na ten úsek trasy, ktorý prechádza územím ich štátov. Povolenie platí najviac päť rokov.
2. Návrhy na vykonávanie takejto dopravy si v dostatočnom časovom predstihu predkladajú príslušné orgány štátov zmluvných strán a musia obsahovať názov dopravcu (firmy), určenie trasy, tarify, cestovný poriadok, zastávky, na ktorých budú cestujúci nastupovať a vystupovať, ako aj navrhované obdobie a frekvenciu vykonávania prepráv.

Článok 4

1. Pri vykonávaní nepravidelnej dopravy medzi oboma štátmi alebo tranzitom cez ich územia s výnimkou prepráv uvedených v článku 5 tejto dohody sa vyžadujú povolenia vydávané príslušnými orgánmi štátu druhej zmluvnej strany na úsek trasy, ktorý prechádza územím štátu tejto zmluvnej strany. Povolenie oprávňuje vykonať jednu jazdu tam a späť.
2. Príslušné orgány štátov zmluvných strán si každoročne bezplatne odovzdajú vzájomne odsúhlasený počet formulárov povolení na nepravidelnú dopravu. Na formulároch musí byť odtlačok pečiatky a podpis zodpovednej osoby príslušného orgánu vydávajúceho povolenie.
3. Príslušné orgány štátov zmluvných strán si dohodnú spôsob výmeny formulárov povolení.
4. Povolenia platia jeden kalendárny rok až do 31. januára nasledujúceho roka.

Článok 5

1. Povolenie na vykonávanie nepravidelnej dopravy sa nevyžaduje, ak sa skupina cestujúcich v tom istom zložení prepravuje tým istým autobusom počas celej cesty, pričom
   a) cesta sa začína a končí na území štátu zmluvnej strany, kde je autobus evidovaný,
   b) cesta sa začína na území štátu zmluvnej strany, kde je autobus evidovaný, a končí sa na území štátu druhej zmluvnej strany s podmienkou, že autobus opustí územie štátu tejto zmluvnej strany prázdny,
   c) autobus vstupuje na územie štátu druhej zmluvnej strany prázdny, aby odviezol skupinu cestujúcich, ktorú predtým tento dopravca štátu zmluvnej strany doviezol.
2. Povolenie sa nevyžaduje ani v prípade nahradenia autobusu, ktorý má poruchu, iným autobusom.
3. Pri vykonávaní dopravy podľa odseku 1 tohto článku musí mať vodič autobusu zoznam cestujúcich, ktorého formu dohodnú príslušné orgány štátov zmluvných strán.

Článok 6

1. Nákladná doprava medzi štátmi zmluvných strán alebo tranzitná nákladná doprava cez ich územia s výnimkou prepráv uvedených v článku 7 tejto dohody sa uskutočňuje na základe povolení vydaných príslušnými orgánmi štátov zmluvných strán.
2. Na každú prepravu nákladov sa vydá samostatné povolenie, ktoré oprávňuje dopravcu vykonať jednu jazdu tam a späť, ak v povolení nie je stanovené inak. Povolenie sa vyžaduje aj pre prázdne vozidlo vstupujúce na územie štátu druhej zmluvnej strany.
3. Príslušné orgány štátov zmluvných strán si každoročne bezplatne odovzdajú vzájomne odsúhlasený počet formulárov povolení na prepravu nákladov. Na formulároch musí byť odtlačok pečiatky a podpis zodpovednej osoby príslušného orgánu vydávajúceho povolenie.
4. Povolenia platia jeden kalendárny rok až do 31. januára nasledujúceho roka.

Článok 7

1. Povolenia uvedené v článku 6 tejto dohody sa nevyžadujú na vykonávanie prepravy
   a) exponátov, zariadení a materiálov určených na veľtrhy a výstavy,
   b) dopravných prostriedkov, zvierat, ako aj rôzneho inventáru a majetku určeného na usporiadanie športových podujatí,
   c) divadelných dekorácií a rekvizít, hudobných nástrojov, zariadenia a príslušenstva na filmovanie, rozhlasové a televízne prenosy,
   d) telesných pozostatkov a popola zosnulých,
   e) poštových zásielok,
   f) poškodených vozidiel a vozidiel technickej pomoci určených na opravu alebo odtiahnutie neopravených vozidiel,
   g) hnuteľného majetku pri sťahovaní,
   h) liekov, zdravotníckych prístrojov a zdravotníckeho vybavenia a ďalšieho materiálu potrebného pri živelných pohromách a pri preprave humanitárnej pomoci, ak je ich určenie hodnoverne potvrdené,
   i) nákladov vozidlami, ktorých prípustná maximálna hmotnosť vrátane prívesu neprevyšuje 6 ton alebo ktorých prípustná nosnosť vrátane prívesu neprevyšuje 3,5 tony.
2. Výnimky uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c) tohto článku platia len pre prípady, ak náklad podlieha spätnému vývozu na územie štátu zmluvnej strany, v ktorej je vozidlo evidované, alebo ak sa náklad bude prepravovať na územie tretieho štátu.

Článok 8

1. Ak rozmery alebo hmotnosť vozidla alebo nákladu prevyšujú hodnoty stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi štátu druhej zmluvnej strany, musí dopravca štátu zmluvnej strany v predstihu získať osobitné povolenie príslušných orgánov štátu druhej zmluvnej strany.
2. Preprava nebezpečných vecí po území štátov zmluvných strán sa musí vykonávať v súlade s Európskou dohodou o medzinárodnej cestnej preprave nebezpečných vecí z 30. septembra 1957.
3. Ak sa v osobitných povoleniach uvedených v odseku 1 alebo 2 tohto článku stanovuje jazda vozidla po určitej trase, musí sa preprava uskutočniť po tejto trase.

Ak sa na prepravu nebezpečných vecí podľa Európskej dohody uvedenej v odseku 2 tohto článku alebo podľa vnútroštátnych právnych predpisov štátov zmluvných strán vyžaduje osobitné povolenie, musí ho dopravca štátu zmluvnej strany dostať od príslušných orgánov štátu druhej zmluvnej strany pred začatím vykonávania prepravy.

3. Ak sa v osobitných povoleniach uvedených v odseku 1 alebo 2 tohto článku stanovuje jazda vozidla po určitej trase, musí sa preprava uskutočniť po tejto trase.

Článok 9

1. Vozidlá evidované na území štátov zmluvných strán vykonávajúce medzinárodnú dopravu musia mať evidenčné čísla vozidiel a štátne poznávacie značky svojho štátu.
2. Prívesy a návesy môžu mať evidenčné čísla vozidiel a štátne poznávacie značky iných štátov, ak má cestné nákladné vozidlo, ťahač a autobus evidenčné číslo vozidla a štátnu poznávaciu značku štátov zmluvných strán.

Článok 10

1. Dopravca štátu jednej zmluvnej strany nemôže vykonávať prepravu osôb a nákladov medzi bodmi nachádzajúcimi sa na území štátu druhej zmluvnej strany.
2. Dopravca štátu jednej zmluvnej strany môže vykonávať prepravu osôb a nákladov z územia štátu druhej zmluvnej strany na územie tretieho štátu, ako aj z územia tretieho štátu na územie štátu druhej zmluvnej strany len na základe osobitného povolenia príslušných orgánov štátu

druhej zmluvnej strany oprávňujúceho vykonať jednu cestu tam a späť, ak v povolení nie je stanovené inak.

3. Príslušné orgány štátov zmluvných strán si každoročne bezplatne odovzdajú vzájomne odsúhlasený počet formulárov osobitných povolení na prepravy osôb a nákladov do/z tretích štátov. Na formulároch musí byť odtlačok pečiatky a podpis zodpovednej osoby príslušného orgánu vydávajúceho osobitné povolenie.
4. Osobitné povolenie platí jeden kalendárny rok až do 31. januára nasledujúceho roka.

Článok 11

1. Vodič musí mať vo vozidle domáci alebo medzinárodný vodičský preukaz a domáce doklady o evidencii vozidla, ktoré musia zodpovedať požiadavkám Dohovoru o cestnej premávke podpísaného 8. novembra 1968.
2. Povolenie a iné doklady, ktoré sa vyžadujú podľa tejto dohody, sa musia nachádzať u vodiča vozidla a musia sa predložiť na požiadanie príslušných kontrolných orgánov štátov zmluvných strán.

Článok 12

1. Dopravcovia štátov zmluvných strán sa pri vykonávaní prepravy osôb a nákladov v rámci tejto dohody na základe vzájomnosti oslobodzujú na území štátu druhej zmluvnej strany od platenia daní, poplatkov a platieb spojených s vlastníctvom a prevádzkovaním vozidiel, ako aj od poplatkov za prejazd vozidiel po cestách štátu druhej zmluvnej strany.
2. Oslobodenie podľa odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na poplatky vyberané na základe nediskriminácie za používanie platených ciest, diaľnic, mostov a tunelov pri existencii neplatených alternatívnych ciest.

Článok 13

1. Pri vykonávaní prepravy osôb a nákladov podľa tejto dohody sú vzájomne oslobodené od dovozných platieb, cla a daní tieto druhy tovaru dovážané dopravcom štátu jednej zmluvnej strany na územie štátu druhej zmluvnej strany:
   a) pohonné látky nachádzajúce sa vo výrobcom určených nádržiach pre každý typ vozidla, spojených technologicky a konštrukčne s pohonom motora, ako aj pohonné látky nachádzajúce sa v nádržiach na prívesoch a návesoch určených výrobcom pre vykurovacie alebo chladiace zariadenia daného vozidla,
   b) mazivá v množstve nevyhnutnom na prevádzku vozidla počas prepravy,
   c) náhradné dielce a nástroje určené na opravu vozidla poškodeného počas jazdy, vykonávajúceho medzinárodnú dopravu.
2. Nepoužité náhradné dielce a nástroje podliehajú spätnému vývozu zo štátu a vymenené dielce musia byť vyvezené zo štátu, prípadne odovzdané do colného režimu na zničenie alebo do iného colného režimu v súlade s colnými predpismi štátu príslušnej zmluvnej strany.

Článok 14

Hraničná, colná, dopravná a sanitárna kontrola pri preprave ťažko chorých, pri pravidelnej doprave, ako aj pri preprave živých zvierat, rýchlo sa kaziaceho tovaru a nebezpečných vecí sa vykonáva prednostne.

Článok 15

Preprava osôb a nákladov podľa tejto dohody sa vykonáva len za podmienky zákonného poistenia občianskej zodpovednosti užívateľov vozidiel za škody spôsobené tretím osobám. Dopravca štátu zmluvnej strany je povinný vopred poistiť každé vozidlo vykonávajúce takúto dopravu.

Článok 16

1. Dopravcovia a posádky vozidiel štátov zmluvných strán sú povinní dodržiavať pravidlá cestnej premávky a vnútroštátne právne predpisy štátu, na ktorého území sa vozidlo nachádza.
2. Ak dopravca štátu jednej zmluvnej strany poruší na území štátu druhej zmluvnej strany ustanovenia tejto dohody, príslušné orgány štátu tejto druhej zmluvnej strany sú povinné o tomto porušení informovať príslušné orgány štátu zmluvnej strany, v ktorom je dopravca štátu zmluvnej strany, ktorý sa dopustil porušenia, zaregistrovaný.
3. Príslušné orgány štátu zmluvnej strany, na ktorého území došlo k porušeniu, môžu požiadať príslušný orgán štátu druhej zmluvnej strany, aby
   a) dal dopravcovi štátu zmluvnej strany výstrahu s oznámením, že v prípade opakovaného porušenia sa mu dočasne alebo úplne odoberie povolenie vykonávať prepravy na území štátu druhej zmluvnej strany,
   b) dočasne alebo úplne odobral povolenie na vykonávanie prepravy na území štátu druhej zmluvnej strany.

   Príslušné orgány štátu zmluvnej strany, ktoré vydali rozhodnutie vo vzťahu k takémuto dopravcovi svojho štátu, sú povinné o ňom informovať príslušné orgány štátu druhej zmluvnej strany.
4. Ustanovenia tohto článku nevylučujú použitie sankcií voči dopravcovi a posádke vozidla štátu druhej zmluvnej strany vyplývajúcich z vnútroštátnych právnych predpisov štátu, na ktorého území došlo k porušeniu.

Článok 17

1. Zmluvné strany riešia sporné otázky, ktoré môžu vzniknúť pri výklade a vykonávaní tejto dohody prostredníctvom rokovaní a konzultácií.
2. Príslušné orgány štátov zmluvných strán zriadia zmiešanú komisiu, ktorá rieši otázky týkajúce sa výkladu alebo vykonávania tejto dohody.
3. Zmluvné strany môžu po vzájomnej dohode meniť a dopĺňať túto dohodu vo forme samostatných protokolov, ktoré budú jej neoddeliteľnou súčasťou a nadobudnú platnosť podľa článku 20 tejto dohody.

Článok 18

1. Pri vykonávaní hraničnej, colnej, dopravnej a sanitárnej kontroly sa uplatňujú ustanovenia medzinárodných zmlúv, ktorými Slovenská republika a Ruská federácia sú viazané.
2. Otázky, ktoré nie sú upravené touto dohodou ani medzinárodnými zmluvami, ktorými sú štáty zmluvných strán viazané, sa riešia v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi štátu každej zo zmluvných strán.

Článok 19

Táto dohoda sa nedotýka práv a povinností zmluvných strán vyplývajúcich z iných medzinárodných zmlúv, ktorými Slovenská republika a Ruská federácia sú viazané.

Článok 20

1. Táto dohoda nadobudne platnosť 60. dňom odo dňa prijatia posledného písomného oznámenia doručeného diplomatickou cestou o splnení všetkých podmienok potrebných na nadobudnutie platnosti tejto dohody, stanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi štátov zmluvných strán.
2. Táto dohoda sa uzaviera na neurčitý čas. Platnosť dohody sa skončí uplynutím šiestich mesiacov odo dňa doručenia písomného oznámenia o výpovedi diplomatickou cestou druhej zmluvnej strane.
3. Dňom nadobudnutia platnosti tejto dohody vo vzťahu medzi Slovenskou republikou a Ruskou federáciou sa skončí platnosť Dohody medzi vládou Československej socialistickej republiky a

vládou Zväzu sovietskych socialistických republík o medzinárodnej automobilovej doprave podpísanej 3. februára 1967 v Moskve.

Dané v Moskve 8. apríla 2003 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom a ruskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za vládu Slovenskej republiky:

Pavol Prokopovič v. r.

Za vládu Ruskej federácie:

Čingiz Šamilevič Izmajlov v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.